

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci

žalobce: **nezl. M. V.**,
zastoupen zákonnou zástupkyní Z. V.
bytem tamtéž

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**
se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

k žalobě ze dne 5. 3. 2018 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2018, č.j. MPSV-2018/29052-923, sp.zn. SZ/MPSV-2017/182116-923, o **příspěvek na péči**

t a k t o:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

1. Žalobci nebyl přiznán příspěvek na péči.
2. Zákonná zástupkyně žalobce podala u zdejšího soudu dne 6. 3. 2018 žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného, kterým nebylo vyhověno žádosti o příspěvek na péči a jeho zvýšení podle § 12 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZoSS) a tvrdila, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopen zvládat více základních životních potřeb ve smyslu ust. § 8 odst. 2 písm. c) zákona, a to s odkazem na ustanovení § 9 zákona. Jeho zdravotní stav totiž vyžaduje mimořádně a zvláště náročnou péči s odkazem na lékařské zprávy. Rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávného právního posouzení případu, proto navrhla rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě, kontaktní pracoviště Ostrava č.j. 403371/2017/OOI, sp. zn. UP/57880/2016/SS ze dne 27. 7. 2017 a rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí, sp. zn. SZ/MPSV-2017/182116-923, č.j. MPSV-2018/29052-923 ze dne 9. 2. 2018 zrušit a uložit povinnost znovu rozhodnout a dále zavázat odpůrce k úhradě nákladů řízení do tří dnů od právní moci rozsudku. V doplněné žalobě dále uvedla, že v případě jejího syna se jedná objektivně o osobu, která není způsobilá se o sebe sama starat, syn je závislý na pomoci jiné osoby ve více stupni, není schopen zvládat péči o zdraví, dodržovat léčebný režim, komunikaci a orientaci, kde jde o lehké mentální postižení. Jde o osobu, která se podle § 8 odst. 1 písm. a) a § 11 odst. 1 písm. a) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři ZŽP.

II.

3. Žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 2. 2018, č.j. MPSV-2018/29052-923, sp.zn. SZ/MPSV-2017/182116-923, podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 27. 7. 2017, č.j. 403371/2017/OOI, kterým podle ustanovení § 7 odst. 2 a § 12 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen ZSS) výrokem I. nebyl přiznán příspěvek na péči a výrokem II. nebylo přiznáno zvýšení příspěvku na péči. V odůvodnění uvedl, že nezl. M. V. nelze podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách považovat za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje každodenní mimořádnou péči alespoň ve třech oblastech základních životních potřeb posuzovaných podle ustanovení § 9 zákona o sociálních službách. Sociální šetření bylo se zaměřením na zjištění schopnosti samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí odvolatele za přítomnosti zákonného zástupce provedeno prostřednictvím Úřadu práce ČR v Olomouci – krajské pobočky v Olomouci až dne 21.11.2016. Dne 28.2.2017 posoudil stupeň závislosti posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava (dále jen „OSSZ“) se záměrem, že nejde o osobu, která se podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Jde o osobu do 18 let věku, která nesplňuje zdravotní podmínky pro uznání stupně závislosti. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nevede k neschopnosti zvládat alespoň tři základní životní

potřeby. Dle posudkového lékaře OSSZ jde u odvolatele o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav – atypický autismus, lehkou mentální retardaci s poruchami chování, ADHD a smíšené poruchy učení, vývojovou dysfázií, pro které s ohledem na věk mladší 18 let celkem nezvládá 2 základní životní potřeby. V odvolacím řízení byl stupeň závislosti posouzen posudkovou komisí MPSV dále jen PK MPSV) dne 29. 11. 2017 se závěrem, že nejde o osobu do 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby, není však neschopna zvládat alespoň tři základní životní potřeby. Tento stav byl i k datu 12.9.2016. Posudková komise dospěla ve shodě s lékařem OSSZ k závěru, že odvolatel z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládá dvě základní životní potřeby: c) komunikace, i) osobní aktivity – pro omezení komunikace. Stejně tak i v doplňujícím posudku ze dne 17. 1. 2018 setrvala na svém závěru vysloveném již v posudku ze dne 29. 11. 2017. Posudky posudkové komise MPSV ČR považoval za úplné a závěr pro své rozhodnutí v plné šíři převzal.

4. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě popřel oprávněnost námitek uvedených v žalobě, zdůraznil, že zákonný zástupce cituje z nálezů, jež nepřináší nové skutečnosti, o kterých by PK MPSV v době posuzování zdravotního stavu nevěděla. PK MPSV v diagnostickém souhrnu posudkového zhodnocení uvedla, že se u žalobce jedná o atypický autismus a lehkou mentální retardaci s poruchou chování. Autismus nelze vyléčit, ale lze pomocí různých metod u nemocné osoby zlepšit pohled na svět, její chování, zvyšovat IQ a hlavně zvyšovat samostatnost, proto potřebuje tato osoba specifický přístup, jež někdy vyžaduje zvýšený dohled a péči, což ještě samo o sobě nezakládá závislost na pomoci jiné fyzické osoby. Jak je v samotné žalobě uvedeno, tak kromě vlivů hereditárních se podílí i vlivy výchovné. Žalobce je hůře přizpůsobivý, nesamostatný, pocházející z nestabilního, méně podnětného rodinného prostředí s aktuální úrovní rozumových schopností t. č. v pásmu lehké mentální retardace. Jako nezvládané byly s ohledem na stanovené diagnózy PK MPSV hodnoceny dvě základní životní potřeby, a to c) komunikace a i) osobní aktivity. Aby mohl být žalobce považován za osobu do 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. d) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, tak by nebyl schopen zvládat osm nebo devět základních životních potřeb, což nebylo doloženou dokumentací ani sociálním šetřením prokázáno, proto nešlo žalobci vyhovět. Navrhl žalobu zamítnout a vyslovil souhlas s rozhodnutím věci bez jednání.

III.

5. Podle ust. § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. *osoba do 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve*
- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat **tři** základní životní potřeby,*
- b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat **čtyři nebo pět** základních životních potřeb,*

c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat **šest nebo sedm** základních životních potřeb,

d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat **osm nebo devět** základních životních potřeb,

a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

6. Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:

- a) mobilita,
- b) orientace,
- c) komunikace,
- d) stravování,
- e) oblékání a obouvání,
- f) tělesná hygiena,
- g) výkon fyziologické potřeby,
- h) péče o zdraví,
- i) osobní aktivity,
- j) péče o domácnost.

7. Podle ust. § 9 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb. schopnost zvládat základní životní potřebu uvedenou v odstavci 1 písm. j) se nehodnotí u osob mladších 18 let věku.

8. Podle § 9 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb. při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

9. Podle ust. 9 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb. pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

10. Podle přílohy č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., která blíže vymezuje posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby:

- a) Mobilita:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

b) Orientace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

c) Komunikace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna porozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.

d) Stravování:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.

e) Oblékání a obouvání:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

f) Tělesná hygiena:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

g) Výkon fyziologické potřeby:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.

h) Péče o zdraví:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetřovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.

i) Osobní aktivity:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.

j) Péče o domácnost:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek.

11. Podle ustanovení § 1 odst. 4 vyhl. č. 505/2006 Sb. *za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu.*

IV.

12. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že žádost o příspěvek byla podána 12. 9. 2016

- k žádosti zákonné zástupkyně bylo sociální šetření provedeno v Olomouci, kde posuzovaný pobývá od pondělí do pátku. Sociální šetření provedeno dne 21. 11. 2016. Uvedeno, že o víkendech celodenní dohled a přítomnost matky v místě trvalého bydliště, přes týden dohled personálu základní školy a personálu internátu či základní školy. Posuzovaný je schopen se samostatně pohybovat, je schopný chůze, stojí, zaujímat polohy, mimo přirozené prostředí se pohybuje s doprovodem druhé osoby. Ven sám nevychází kvůli zhoršené orientaci, známé osoby pozná, pozná denní dobu, v čase se neorientuje, výuka je ohraničena školním zvoněním, místem v prostorách školy či internátu se orientuje, po skončení šetření odešel sám do třídy. Má vadu zraku – krátkozrakost, brýle však nenosí, slyší dobře. Diagnostikovaný autismus, občas se projevuje agresivita, často zapomíná, porucha artikulace řeči. Sám se nají a napije, jídlo nemusí být speciálně naporcováno nebo mixováno. Dle matky je mu nutné oblečení nachystat a neustále ho pobízet k oblékání i k obutí. Dle matky hygiena je prováděna s dohledem, a s pobízením. Na WC si dojde sám, tuto ZŽP zvládá přiměřeně věku. Žádné léky pravidelně neužívá. Je samotářský, do kolektivu se nezapojuje, na internátu mají možnost trávit volný čas zájmy, využitím PC, audia a videa, ve škole se věnuje výuce, opakuje 8. ročník základní školy. Prostor školy je bezbariérové, posuzovaný se ve škole orientuje;

- dle posudku lékaře OSSZ Ostrava ze dne 28. 2. 2017 se u posuzovaného jedná o atypický autismus, LMR s poruchami chování, ADHD, smíšenou poruchu učení a vývojovou dysfázii. Jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, rozhodující příčinou je autismus, LMR s poruchami chování, ADHD a smíšené poruchy učení s vývojovou dysfázií. Nevládá dvě ZŽP, a to c) komunikace a i) osobní aktivity;

- dne 29. 3. 2017 podána žádost o zvýšení příspěvku na péči podle § 11 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb.;

- dne 13. 4. 2017 a 30. 5. 2017 lékař OSSZ v Ostravě vypracoval doplňující posudky k námitkám zákonné zástupkyně posuzovaného se setrváním na svých předcházejících závěrech;
- dne 27. 7. 2017 vydáno rozhodnutí Úřadem práce ČR - krajská pobočka v Ostravě o nepřiznání příspěvku na péči a nepřiznání zvýšení příspěvku na péči podle § 12 odst. 1 ZoSS;
- v rámci odvolacího řízení byl vypracován posudek PK MPSV v Ostravě dne 29. 11. 2017 se závěrem, že nejde o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 ZoSS považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby, není však neschopna zvládat aspoň tři ZŽP. PK měla k dispozici posudkový spis OSSZ Ostrava, spis odvolacího orgánu, zdravotní dokumentaci praktického ošetřujícího lékaře MUDr. S., jeho nálezu ze dne 29. 12. 2016, sociální šetření ze dne 21. 11. 2016 a lékařské nálezy psych. vyšetření MUDr. S. z 14. 9. 2016 a 20. 7. 2017. Po zhodnocení odborných nálezů potvrdila závěr lékaře OSSZ s tím, že nezvládne c) komunikaci a pro omezení komunikace i ZŽP i) osobní aktivity. Ostatní ZŽP zvládne samostatně. Údaje matky při sociálním šetření v místě docházky do internátní školy, kde tráví ve škole a na internátě pět dní v týdnu, nelze akceptovat jako důvěryhodné. V doplňujícím posudku ze dne 17. 1. 2018 uvedeno, že nově zaslané vyšetření psychiatrem z 15. 12. 2016, které bylo vytištěno 16. 2. 2017 se uvádí: kontrola, pohovor s matkou, je uvedena vlastně výpověď matky, která uvedla, že je spokojen v internátní škole, nejsou nyní větší problémy s chováním.“ Nově zaslané vyjádření psychiatra z 15. 12. 2016 nepřináší žádné nové skutečnosti, neobsahuje objektivní nález pro nepřítomnost posuzovaného, nemění posudkový závěr z 29. 11. 2016.

V.

13. Krajský soud hodnotil nejen napadené rozhodnutí, ale i zákonnost správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud se souhlasem účastníků řízení rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s.
14. V žalobě ve znění doplněné žaloby ze dne 3. 4. 2018 se zákonná zástupkyně domáhá uznání alespoň nezvládání tří ZŽP, když tvrdí, že vedle nezvládání komunikace a osobní aktivity nezvládá ani péči o zdraví a dodržování léčebného režimu a orientace. Vzhledem k tomu, že žalobce byl uznán neschopen činit sám základní životní úkony c) komunikace a i) osobní aktivity, zůstává zpochybnění zvládání dalších ZŽP potřeb, zejména b) mobilita a h) péče o zdraví.
15. Žalovaný v odvolacím řízení vyžádal u posudkové komise MPSV posudek a doplňující posudek. Tato komise při posuzování vycházela z lékařských nálezů praktického lékaře MUDr. S., jeho nálezu ze dne 29. 12. 2016 a nálezy psych. vyšetření MUDr. S. z 14. 9. 2016 a 20. 7. 2017 a sociálního šetření, ve které jsou uvedeny i postřehy sociální pracovnice. Dále měla k dispozici i nově předložený lékařský nález MUDr. S. 15. 12. 2016 (vytištěný 16. 2. 2017). Komise shodně s lékařem OSSZ posoudila nutnost pomoci toliko u dvou základních životních potřeb, a to u komunikace a osobní aktivity.

K ostatnímu uvedla, že v sociálním šetření je popsána orientace, mobilita, komunikace a schopnost provádět jednotlivě hodnocené úkony. Soud se s tímto názorem posudkového orgánu plně ztotožnil.

16. Posouzení stupně závislosti je v kompetenci posudkových orgánů, v prvostupňovém správním řízení je oprávněna okresní správa sociálního zabezpečení (§ 8 odst. 1 písm. g/ zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění) a v odvolacím správním řízení posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, které si za tím účelem (§ 28 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb. ve spojení s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.) zřizuje posudkové komise. Stěžejním důkazem tak ve správním řízení je odborný posudek posudkových orgánů, a proto je třeba na něj klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.9.2009, č.j. 4 Ads 57/2009). V řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného v předmětné věci soud hodnotí právě objektivnost, úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV. Posudek posudkové komise ze dne 8.8.2014 obsahuje výčet odborných lékařských nálezů, které měla komise k dispozici. Řízení bylo zahájeno dne 12. 9. 2016 a lékařské zprávy, které měla posudková komise k dispozici, byly vyhotoveny v období aktuálnímu k tomu dni a následujícího období do vypracování posudků. Dle názoru soudu komise tak měla k dispozici dostačující odborné podklady vypovídající o zdravotním stavu žalobce v době rozhodnutí. Posudková komise zasedala v řádném složení v souladu s ust. § 16b odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., neboť žalobce posuzoval posudkový lékař a další odborný lékař z oboru psychiatrie. Soud nemá pochybnosti o odbornosti komise a její způsobilosti hodnotit omezení způsobené žalobcovým onemocněním ve vztahu k právní úpravě příspěvku na péči, při respektování způsobu hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby vyjádřené v úvodních ustanoveních vyhl. č. 505/2006 Sb., tj. včetně § 2a.
17. Posudková komise jako nezvládané základní životní potřeby uznala komunikaci c) a osobní aktivity i). Neuznala nezvládání mobility a), orientace b), stravování d), oblékání a obouvání e), tělesnou hygienu f), výkon fyziologické potřeby g), péče o zdraví h). Schopnost činit tyto základní životní úkony je nutno hodnotit ve vztahu ke zdravým osobám stejného věku (§ 1 vyhl.č. 505/2006 Sb., § 10 zák.č. 108/2006 Sb.).
18. Z lékařských zpráv nevyplývalo, že žalobce má omezení funkce dolních končetin. Naopak z příloženého sociálního šetření vyplynulo, že je schopný se samostatně pohybovat, je schopný chůze, samostatného stoje, zaujímat polohy, stabilita v pořádku, nemá problémy ani s pohyblivostí horních končetin. Mimo přirozené prostředí se pohybuje vždy v doprovodu.
19. Soud nezpochybnil ani vyhodnocení ZŽP orientace, neboť zejména ze sociálního šetření vyplynulo, že v přirozeném prostředí, v souzené věci konkrétně ve škole a internátu, se zcela sám orientuje, sám odešel po ukončení šetření do třídy.

20. Stejně tak soud přisvědčil i hodnocení schopnosti zvládnání stravování, jestliže se žalobce zcela sám nají a napije a nevyžaduje žádnou zvláštní úpravu jídla.
21. Soud nezpochybnil ani posouzení zvládnání ZŽP oblékání a obouvání. Ve spise není jediná zmínka o tom, že by se žalobce sám neoblékl či neobul. To, že musí být nestále pobízen, neznamená, že tuto ZŽP nezvládá. Žalobce pět dnů v týdnu žije na internátě, již toto samo o sobě svědčí o určité samostatnosti žalobce.
22. Stejně tak i pobízení k provedení hygienických úkonů, jestliže je provádí sám, nezakládá nutnost pomoci jiné osoby při výkonu tělesné hygieny. S tímto bezesporu souvisí i schopnost použít WC zcela samostatně. Není tedy důvod tyto dvě ZŽP hodnotit jako nezvládané.
23. Pokud zákonná zástupkyně žalobce namítala jeho neschopnost dodržovat léčebný režim, pak je nutno opět odkázat na sociální šetření a posudek PK MPSV, ze kterého jednoznačně vyplývá, že žalobce neužívá pravidelně žádné léky. Není proto důvod hodnotit tento úkon jako nezvládaný.
24. Rozhodnutí o příspěvku na péči je vázáno na posouzení zdravotního stavu žadatele, k jehož posouzení jsou příslušné posudkové orgány, jak již zdůrazněno v odst. 16 tohoto rozsudku. Soudy rozhodující ve správním soudnictví si nemohou proto učinit vlastní úsudek o zdravotním stavu žalobce samy. Soudy však jsou při své rozhodovací činnosti posudky vyhotovení v předcházejícím správním řízení hodnotit jako každý jiný důkaz. Posudkové hodnocení zdravotního stavu a schopnosti zvládat či nezvládat ZŽP musí mít svou vypovídající hodnotu, musí být úplný, celistvý a přesvědčivý a musí se vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s námitkami účastníků řízení. Soud v tomto řízení s ohledem na odůvodnění napadeného rozhodnutí hodnotil, zda posudek posudkové komise je přesvědčivý a úplný a je natolik vypovídající, že může být oporou pro rozhodnutí žalovaného správního orgánu. V první řadě soud nemá pochybnost o odbornosti posudkové komise a její způsobilosti hodnotit omezení způsobené onemocněním žalobkyně ve vztahu k právní úpravě příspěvku na péči. Soud posudek, jak již ostatně vyznělo z výše uvedeného, nezpochybnil a přisvědčil žalovanému správnímu orgánu, že rozhodl na základě úplného zjištění skutkového stavu věci. Vzhledem k uvedenému soud žalobu zamítl ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.
25. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl v řízení úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšný žalovaný dle § 60 odst. 2 s.ř.s. rovněž nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 8. června 2018

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně